

Poštni Glasnik

Glasilo Obl. organizacije pošt., telegr. in telef. uslužbencev v Ljubljani.

Letnik IX.

V Ljubljani, dne 11. februarja 1929.

5. številka.

Tajne sile.

V zadnji številki »Poštnega glasnika« smo na tem mestu osvetlili eno vrsto tajnih sil, ki hoče pod firmo »gospodarskih krogov« izriniti sedanji položaj v naši državi. Pod krinko »zaščitnikov državnih in narodnih interesov« se hočejo prikopati do moči in izvajati najhujše reakcionarstvo, katero bi škodilo državnim in nacionalnim interesom še mnogo hujše, nego dosedanja zloglasni parlamentarni sistem. Ob vsakem prevratu prilezejo kakor ščurki od nekdaj najprej tisti, ki hočejo v kalnem ribariti, to je napraviti profit iz še ne popolnoma jasnega in ustaljenega položaja. Staro in znano pa je dejstvo, da je vedno in povsod prvi mednarodni kapitalizem, ki se hoče še bolj odebeliti na račun še večjega guljenja siromašnih slojev — ročnih in duševnih delavcev.

V javnosti, v časopisu in v predstavkah na merodajne faktorje so se predstavili ti silaki z zahtevami in predlogi, da človek strmi nad njimi. Ne ve, ali bi se razburjal ali smejal, najmanj pa more verjeti, da pridek 1. 1929 po Kristusu v Evropi ljudje s predlogi, kakršnih ni že nekaj desetletij v nobeni moderni državi. Edini rezultat demokracije — priznanje vsakega človeka za človeka — ki se je dokumentiralo v socialnih zakonodajah posameznih držav, hočejo zatreti in se vrniti v neko fevdalno dobo, ki sicer lebdi zastarelim konservativnim krogom kot zadnji cilj, ki se pa vzlic temu nikdar in nikjer ne pojavi.

Poleg teh »gospodarskih krogov« pa lezejo iz tal, volhajoč po profitu, še druge tajne sile iz vrst samih državnih nameščencev in njihovih organizacij. Kakor so v pojmovanju smisla, pomena in namena strokovne organizacije za 20 let nazaj, kakor ne poznajo v svoji nadutosti in egoizmu nikakega altruizma, nobenih splošnih koristi, kakor ne poznajo v svoji brezidejnosti kakega višjega cilja stanovske organizacije, tako ni čudno, če so prišli še ti anonimni samozvanci, ki mislijo, da predstavljajo neko osebo in neke organizacije, z nekimi zahtevami in predlogi, ki jih najkrajše in najtočnejše označimo, če jih vzporedimo s kurioznimi »privrednimi krogi«.

Edino dobro je še to, da so te tajne organizacijske sile brez moči in vpliva. Gospodarski krogi so toliko nevarni, ker so bogati in vplivni: imajo zveze, tisk, denar, bivše politične stranke in velik apetit. Tajne sile organizacije nimajo, hvala Bogu, razen širokih ust in volčjega apetita, ničesar drugega. Nekaj bevskažo in bevskažo, pa nihče jih ničesar ne vpraša, nihče jih ne posluša in vse lajanje je brez pomena.

To je tudi samo ob sebi umevno. Koga pa naj predstavljajo ti ljudje, kakšen pa je njihov program, kakšne njihove zasluge za splošnost, za stroko in državo? Če je govor o trgovini in obrti, imajo govoriti trgovinske in obrtne zbornice, gremiji in slične poznane in priznane korporacije, kdo bo vprašal branjevece? Če je treba reorganizirati armado, narodno vojsko, vendar ne bo nihče pričakoval, da bodo vprašali avstrijske k. u. k. feldvebelne. Če je govor o reformi poštne stroke, ima svojo besedo poštna uprava in poštna strokovna in stanovska organizacija. Ta pa je samo ena in nihče ne bo trkal na trhle duri nekih pošarskih ferajnov.

Vsa puhlost in duševna revščina teh ferajnerskih krogov se pokaže ob takih prilikah, kakor so zdaj, ko se pripravlja reforma celokupnega državnega življenja, nov uradniški kader in ž njim vred nov uradniški zakon. Nikdar niso imeli jasne linije, nikdar točno začrtanega programa, nikdar pogleda na občenitost, kako naj torej pričakujemo sedaj od njih kaj drugega kakor majhnost. Majhni se bili, v majhnem so se razvijali, — če se more sploh govoriti o kakem razvoju, — in majhni so ostali. Zakaj ostali so tam, kjer so bili leta 1907 ali 1914, torej tam, kjer so slavni »gospodarski krogi«. Vsa svetovna vojna, ves prevrat, vseh teh 10 povojnih let je šlo mimo njih kakor sanje, oni so ostali še vedno v družbi graških c. kr. penzionistov, ki še vedno računajo v kronah, še vedno radi pripenjajo avstrijske medalje in še vedno hodijo na dan 18. avgusta v »Waffenrocku« k maši.

Vse zastoj — čas jih je pregazil in pregaženi so. To so živi mrtveci, okostnjaki, ki hodijo 1. 1929 še vedno po zemlji, pa ne razumejo več sedanjega jezika, sedanjih šeg in sedanje dobe. Odtujili so se narodu, ki je tako daleč od njih, da niti ne ve, da so na svetu. Čas jih je pregazil in med nami hodijo samo še začuden, v kakšno družbo so prišli, ta družba jih pa še bolj začudeno in sumljivo gleda, ker sumi, da so ušli iz muzeja. Zakaj ta spadatajo in tudi diše po muzeju. Treba je samo tablice še s slovenskim in latinskim napisom, kako se zovejo ti stvori in kdaj so izumrli.

Zanimivo je, da pri vsaki evoluciji, pri vsakem odločnem koraku naprej, se najprej oglašijo reakcionarji, kakor da se je zgodil tisti veliki dogodek prav zaradi njih in da so ravno oni zdaj na vrsti, da pridejo do sklede in besede. To je zanimiv psihološki pojav, katerega si ne znamo drugače tolmačiti, kakor da pričakujejo ti nazadnjaki, da se bo začelo vrteti sedaj kolo nazaj. Pa zakon narave jim ne da nikoli prav, zakaj čas gre samo naprej, kolo se mora vrteti samo dalje.

Mi smo iskreno, navdušeno in brezpogojno pozdravili novo stanje v naši državi. Takoj, zaen s pozdravom in navdušenjem smo povedali, da si drž. nameščenci ne smejo obetati Bog ve kaj. Nasprotno, naj si bodo na jasnem, da se bodo vse določbe poostrele, da se bo ukinila stalnost, da bo treba res delati vsi, itd., toda vse sprejemamo iz višjih vidikov: vse za dobrobit države in naroda, vse za izboljšanje državne uprave in ptt. stroke. Zato se ne bomo spuščali v polemike z nekimi elementi, ki ob tem splošnem prizadevanju od Nj. V. kralja pa do zadnjega državljana, da ozdravimo našo ljubljeno domovino, iščejo neko »staro pravdo« in vzdihujejo po nekih šaržah, titelnih, ovratnikih in po kitajskem zidu. Je vse zastoj, čas jih je pregazil in pregaženi ostanejo.

Prosimo članstvo, naj se ne pusti begati od nasprotnikov naše organizacije. Kakšne se njihove želje, vsi vemo. Toda vedeti je treba tudi to, da so se vse uredbe in zakoni v naši državi sprejele brez njih in proti njim, pa se bo tudi novi uradniški zakon uveljavil mimo njihovega zavistnega bevskaža.

Fej.

Opozicija.

Ker se govori, da hočem pod vplivom drugih ljudi zasejati razdor med naše članstvo, čutim potrebo, da napišem sledeči članek.

Z naglimi koraki se bližamo glavni skupščini Oblastne organizacije. To daje mnogim članom povod, da razmišljajo, kaj bo treba v vodstvu naše organizacije izpremeniti, kaj mora ostati in kaj je treba odpraviti. Prav za prav je vsakega dolžnost, razmišljati o tem, da povpraša sotovariše za mnenje in nasvet ter se tako pripravi za občni zbor.

Žalostno pa je pri nas dejstvo, da se ljudi, ki hočejo misliti z lastno glavo, obsoja kot opozicionalce, — še več, kot izdajalce svoje organizacije. Ni vsak vajen, odobravati vsega in tudi molčati ni vajen vsak. Nikakor se ne sme obsojati človek, ki pove svoje nazore, li obsoja, kar se mu zdi nepravilno in ki ima vedno pred očmi le korist svoje organizacije. To niso ne opozicionalci in ne izdajalci. Ta skupina članov hoče samo to, da sliši vodstvo organizacije odkrita in resnična mnenja svojega članstva, jih vzame v razmotrivanje in ukrene, kar smatra za potrebno. Ako pa smatra vodstvo, da je sedaj vse prav in dobro ter da niso potrebne nikake izpremembe, potem pa kar po tej poti naprej. Takozvana opozicija pa noče škodovati svoji organizaciji in ne bi zato v nobenem slučaju nastopala kot opozicija proti njej. Kakor sem že omenil, je glavni namen teh ljudi, da povejo svoje mnenje, ker je nemara tudi v naši organizaciji treba kaj izpremeniti. Odločilni član predsedstva OPO je nedavno tega izjavil, da manjka pri nas ljudi, ki bi delo organizacije kritizirali in da tudi v odboru manjkajo taki ljudje. Ta hiba je sicer v vseh organizacijah, vsak se boji napasti posamezne osebnosti, ker bo napadenec užaljen in morda izstopi iz odbora. Odločilno vlogo igra torej osebnost odnosno strah pred užaljenostjo posameznih osebnosti. Recimo, da je ta in ta funkcionar — zelo agilen in zmožen, v vsakem primeru kos svoji nalogi in zraven še moj prijatelj — zakrivil v stanovski organizaciji kako nepravilnost ali nekorektnost, ga člani smejo za to nekorektnost grajati. S tem pa ni v nikaki zvezi prijateljstvo in ostale zasluge, ki si jih je pridobil ta funkcionar tekom svojega delovanja v organizaciji.

Kakor že omenjeno, se je svoječasno želelo kritike. Članstvo pa kaže danes s prstom na nekatere svoje člane kot na izdajalce, ker so se upali izraziti odkrito svoje mnenje. Po udarjam, da ti »izdajalci« niso in nočejo škodovati organizaciji, nego samo koristiti. Javno je treba povedati, da ni tako zvana »opozicija« nikaka opozicija. Ti ljudje niso pod nikakim vplivom kake nasprotnne organizacije in nimajo nikakega načrta za razdiralno politiko med članstvom OPO. Čudim se, kako morejo člani odbora Oblastne organizacije domnevati, da hočejo lastni člani razbijati svoje mnogoletno delo.

Časi so taki, da je brezpogojno potrebno, da se naše zadeve uredimo med nami. Za to je v prvi vrsti poklican sedanji odbor. Ta mora poznati mnenja svojih članov, mora sam priznati svoje eventualne napake in zmote ter napraviti temelj za bodoče leto. Zato nikar ne obsojati ljudi, ki povedo, kar mislijo in čutijo, samo da bi koristili svoji stanovski organizaciji.

Za boljšo administracijo.

Zboljšanje administracije tvori enega najglavnejših problemov v naši državi. Vsaka stroka mora stremeti za tem, da svojo administracijo izboljša. Ne bo škodilo, če nekoliko načnem to vprašanje in izpregovorim nekaj besed tudi o administrativnem poslovanju pri pošti.

Vse naše poštne poslovanje lahko razdelimo v dve glavni skupini, v prometno in administrativno. Ti skupini moramo razločevati pri vsaki vrsti službe posebej. V prometno skupino spada poslovanje, kjer imajo uslužbenci opravka s strankami in s pošiljkami samimi. V administrativno skupino pri pošti pa spada kontroliranje dokumentov, shranjevanje in reševanje spisov. Pred vsem je treba vse listine, izstavljene pri prometu, dnevno odvesti administraciji urada oziroma oddelka, kjer se shranijo. To razdelitev smatram za zelo važno, ker vsako zadrževanje listin v prvi skupini zadržuje in moti prometno poslovanje, obenem pa trpi red v administraciji.

Prvi pogoj za dobro administracijo pri vsaki pošti je **urejeno prometno poslovanje**. Ne zadostuje, da imajo uslužbenci pri opravljanju službe samo pravilnike in razne odredbe na razpolago, potrebujejo pred vsem pripomoček, v katerem najdejo kratko in praktično opisan potek in način službe za vsakega uslužbenca posebej. Ta pripomoček, katerega imenujemo **»Poslovni red«**, sestavi jo upravnik oziroma šefi oddelkov, ozirajoč se na poštne predpise in lokalne razmere. Posebno dobro pride ta pripomoček tam, kjer se uslužbenci pogosto menjavajo, da ostane kljub temu opravljanje službe neizpremenjeno. Poslovni red ne sme manjkati pri nobeni pošti, pri nobenem oddelku.

Uradom, pri katerih se spisi hitro in eksaktno rešujejo, pravimo, da imajo dobro urejeno administracijo. Glavni pogoj temu je **urejen arhiv**. Vse dokumente je treba sešiti (ne povezati) v zvezke oziroma knjige. Te knjige naj nosijo platnice iz trdega papirja (lepenke), na katerih naj bo primeren naslov, napisan s črnilom, n. pr. »Odhodne karte za Lju—Ma 36 — II. polletje 1928.« Dohodne karte se naj sešijejo mesečno v zvezke za vsak sklep posebej; ti zvezki se potem sešijejo v knjige četrtletno, polletno ali pa letno, kakor pač zahtevajo lokalne razmere. Na enak pregleden način, kakor zgoraj omenjeno, je sešiti v knjige tudi vse ostale listine. Za shranjevanje dokumentov mora imeti vsak urad prahu čiste prostore ali pa omare. **Arhiv pri pošti naj bo poštna knjižnica**, kjer bo vsak uslužbenec opravljal svojo službo z veseljem.

V svežnje zvezani dokumenti se raztrgajo. Takšne listine, in zraven še zaprašene, odbijajo uslužbenca pri delu. Koliko zlatega časa se izgubi pri razvezavanju dokumentov, če pomislimo, da je treba skoraj za vsak spis razvezati kak sveženj. Poizkusite, kako praktične so knjige! Šilo, motvoz, lepenka in lepilo so vsi pripomočki, s katerimi si lahko sešijemo knjige.

Vsak spis, ki ga pošta prejme ali odpravi, je opremiti z vložno številko. Naše pošte uporabljajo »Vložni zapisnik« (obrazec št. 697/1925), katerega je izpolniti točno po predpisanih stolpcih. Rubrik »Odobren dne« in »Priložen spisu št.« pošte ne uporabljajo. Mesto zadnje rubrike bi bila primerna nova rubrika: **»Prejšnji spis št.«**. S tem bi se vezali spisi in bi bilo iz vložnega zapisnika razvidno, kolikokrat se je spis pri pošti že obravnaval.

Manj znano pa zelo važno je, da je pri reševanju vsakega spisa v dokumente zabeležiti vložno številko. Na pr. reklamira se paket; pošta vpiše reklamacijo v svoj vložni zapisnik pod št. 200, poišče nato v odhodni knjigi reklamirani paket in zabeleži poleg

postavke predmetnega paketa vložno številko in letnico (200/1928). Čez nekaj dni ali tednov reklamira isti paket direkcija. Spis dobi novo vložno številko, recimo 370, katere se zopet zabeleži v odhodni knjigi paketov. Če ostane poizvedovanje brezuspešno, ali če vpraša direkcija iz katerega drugega vzroka pošto, ali se je predmet že obravnaval, odpre urad svojo odhodno knjigo paketov in najde pri odpravi postavki reklamirane pošiljke vpisani vložni številki 200 in 370. Da bo pošta ta spis lahko takoj dobro rešila, je jasno.

Administrativno poslovanje navadno ne funkcionira tam, kjer je obrat večji. Pri vseh velikih poštah bi bilo potrebno, da **uprava sama uvede enoten, decentralističen sistem administrativnega poslovanja**. To razdelitev si zamišljam takole:

1. Vsaka pošta se deli v toliko oddelkov, kolikor oddelčnih šefov ima dodeljenih.

2. Vsak odderek vodi svoj vložni zapisnik in svoj arhiv.

3. Oddelki in njih vložni zapisniki se označijo z rimskimi številkami: I. odderek je n. pr. tajništvo upravnika, II. špedicija itd., kakor bi pač določila uprava.

4. I. odderek vodi za vsak odderek posebno »Oddajno knjigo spisov«, v katero vpiše dnevno datum, številko spisa in odkod je spis (n. pr. 265 Celje, 30. III. 1928 Maribor I itd.) in pa »Sprejemno knjigo spisov«, s katero dostavlja vsak odderek rešene spise I. oddelku.

I. odderek vpiše v svoj vložni zapisnik vse direkcijske in druge za urad važne spise, kar določi pri vsaki pošti upravnik. Vse ostale nevknjižene spise pa razdeli I. odderek z oddajnimi knjigami ostalim oddelkom, da jih ti vknjižijo, rešijo in neposredno odpravijo pristojnim poštam.

Upravnik pošte podpisuje vse spise, ki so bili vknjiženi v I. oddelku, ostale spise pa podpisujejo šefi oddelkov, ki so odgovorni, da se spisi hitro in pravilno rešijo.

To bi bilo nekaj predlogov, ki so v praksi pokazali, da so koristni za dobro administrativno poslovanje. T. Š.

Zmg.

Mrtvi kap tali.

Potrebne izpremembe v carinskem poslovanju.

Pravilnik o denarnem poslovanju pošt in navodila za izvrševanje tega pravilnika navaja dobesedno:

»Vsaka pošta ima svoje določeno najvišje blagajniško stanje in ji je strogo prepovedano, zadrževati v blagajni kakršenkoli denar, s katerim bi bilo to določeno najvišje blagajniško stanje prekoračeno za več kot 100 Din i. t. d. Kdor se ne bo ravnal po tej naredbi, bo strogo kaznovan. Plačati bo moral za kaznen tudi še za vsako neopravičeno na pošti zadržano vsoto šeststotne obresti, in sicer za vse tiste dni, ko je ta vsota ležala na pošti brez potrebe in brez vzroka.«

Pa vendar hranimo brez potrebe in vzlic citirani naredbi po ves teden, celo po 10 dni izterjane carinske pristojbine, carino in tantieme v blagajni, ker zahteva tako carinski pravilnik. Če se vse ostalo denarno poslovanje strogo izvaja, kar je tudi popolnoma umestno, zakaj je le carinsko poslovanje izjema, da se smejo ti zneski zaračunati samo 10., 20. in zadnjega v mesecu? Kaj mi to tudi denar in leži na pošti kot mrtve kapital do določenega termina in povrh še nezaračunan? In to brez potrebe in brez vzroka. Navajam samo slučaj: stranka prejme iz inozemstva nekaj paketov manufakturnega blaga. Plača carino, ki znese navadno več tisočakov. Ta denar, ki daleč presega dovoljeno blagajniško stanje, leži po več dni v blagajni nezaračunan.

Vsi pravilniki so se izpremenili, izšle so nove odredbe, ki so se izkazale v prometu kot praktične. Le carinski pravilnik, ki ima največ hib, je neprimeren zahtevam časa in po nepotrebnem obremenjuje osobe, je ostal neizpremenjen. Zato je tudi v carinskem poslovanju, zlasti kar se tiče denarja, potrebna nujna in temeljita izprememba. Navajam primere, po katerih bi se te izpremembe izvršile, ne da bi bilo treba izpremeniti poslovnik car. pošte:

1. Carina in tantieme naj se zaračunajo dnevno, nakaznice naj se odpravijo dnevno hkrati z navadnimi nakaznicami. Ali

2. Carina naj se zaračuna dnevno v »Stanju kase« pod dohodki v stolpcu »Depoziti, carinske dažbine« (stolpec 13). Vsakega 10., 20. in zadnjega pa pod izdatki v stolpcu »Depoziti, carinske dažbine« (stolpec 29). Nato se nakazuje znesek po poštni nakaznici po sedaj veljavnih predpisih. Ali

3. Carinjalna pošta naj otvori pri podružnici poštne hranilnice v Ljubljani svoj lastni čekovni račun. Pošte naj izterjajo carino in tantieme prenakazujejo dnevno s položnicami na ta čekovni račun, priznanice pa priložijo kontrolniku in jih s kontrolnikom vred predlagajo ob določenem roku carinjalni pošti.

Zadnji način bi bil iz vseh razlogov najenostavnejši in zelo praktičen. Imel bi še to prednost, da bi bil denar res gospodarsko naložen proti obrestim v državnem zavodu in bi bil carinjalni pošti za njeno poslovanje vedno na razpolago. Car. pošta bi nadalje prihranila na delu, ker bi o priliki obračuna s carinarnico ali sama dvignila z eno samo nakaznico potrebni denar iz poštne hranilnice, ali pa bi prenakazala denar kar po nakaznici direktno na naslov carinarnice.

Izprememba v tem smislu bi bila v korist osebju in poštni upravi.

Redni občni zbor

„Poštne doma“,

r. z. z. o. z.

bo v nedeljo, 3. marca t. l. ob 16. uri v Ljubljani v gostilni pri Mraku na Rimski cesti.

Dnevni red:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Poročilo funkcionarjev načelstva.
3. Poročilo nadzorstva.
4. Revizijsko poročilo Zveze slovenskih zadrug.
5. Odobritev računskega zaključka.
6. Proračun za poslovno leto 1929.
7. Predlogi in prizivi v smislu čl. 42 pravil.
8. Izprememba pravil.
9. Volitev članov načelstva in nadzorstva.
10. Slučajnosti.

Če občni zbor ob napovedanem času ne bo sklepčen, se bo vršil čez pol ure na istem mestu občni zbor, ki je sklepčen ob vsakem številu navzočih združnikov. — Predlogi in pritožbe članov se morajo predložiti pisмено 8 dni pred občnim zborom. Letni računski zaključek je združnikom na vpogled v združni pisarni od 20. februarja dalje.

Načelstvo.

Poštni dom bo naša trdnjava, zato podpiši takoj delež!

VABILO NA redni letni občni zbor GOSPODARSKE ZADRUGE POŠTNIH NAMEŠČENCEV,

registrovane zadruga z omejenim
jamstvom v Ljubljani, ki bo

v nedeljo, dne 24. februarja 1929 ob 9. uri
dopoldne v »Beli dvorani« hotela Uniona,
Ljubljana, Miklošičeva cesta.

Dnevni red:

1. Verifikacija pooblastil.
2. Poročilo načelstva.

3. Poročilo nadzorstva.
4. Sklepanje o pritožbah in prizivih
zoper poslovanje načelstva ali nad-
zorstva.
5. Odobritev računskega zaključka za
leto 1928.
6. Dopolnilna volitev članov načelstva
in volitev članov nadzorstva.
7. Slučajnosti.

Opomba: Ako bi občni zbor ob napo-
vedanem času ne bil sklepčen, se bo vršil
po čl. 37 zadrughih pravil istotam in z
istim dnevnim redom pol ure kasneje, t. j.
ob 1/2 10. uri drugi občni zbor, ki bo sklepal
ob vsakem številu navzočih članov. Po-
oblastila se bodo sprejemala v soboto,

dne 23. februarja t. l. med 4. in 6. uro po-
poldne v zadrughni pisarni, Pred Prulami
št. 1, in na dan občnega zbora med pol 9.
in 9. uro zjutraj v zborovalni dvorani. Sa-
mostojne predloge se bo upoštevalo le, če
bodo pisмено dostavljeni načelstvu do
20. februarja t. l. Računski zaključek bo
na vpogled članom od 13. do 23. februarja
t. l. v pisarni zadruga med uradnimi ura-
mi. Poleg tega bo objavljen v naših stro-
kovnih glasilih.

Za načelstvo:

Francè Ferjančič, l. r. Karel Čeh, l. r.
tajnik. predsednik.

Računski zaključek Gospodarske zadruga poštinih nameščencev, r. z. z o. j. v Ljubljani za 8. poslovno leto 1928.

Aktiva.

Bilanca na dan 31. decembra 1928.

Pasiva.

Predmet	Din	p	Din	p	Predmet	Din	p	Din	p
Gotovina v blagajni	8.576	57			Vplačani deleži članov			65.439	—
„ v pošt. hran.	1.451	60	10.028	17	Odpoved., nedvig. deleži			3.575	—
Terjatve pri članih:					Obveznosti denar. zavodom:				
a) na blagu	492.587	71			a) Zvezi slov. zadrug	90.375	—		
b) na posojilih	413.884	13	906.471	84	b) drugim	150.160	—	240.535	—
Deleži:					Hranilne vloge			542.746	29
a) 5 deležev pri Zvezi Slov.					Razni upn. ki			12.817	32
Zadruge	500	—			Fondi:				
b) 10 deležev pri Poštnem do-					a) rezervni	105.658	54		
mu	1.000	—	1.500	—	b) dobrodelni	2.300	—		
Inventar			18.311	40	c) garancijski	5.148	10	113.106	64
Zaloga blaga:					Čisti prebitok			6.740	36
a) v čevljarni	9.478	20							
b) v skladišču	39.180	—	48.648	20					
			984.959	61				984.959	61

Kretanje zadrughnikov in deležev:

Pričetkom leta je bilo 609 zadrughnikov s 609 deleži
Tekom leta je pristopilo 98 „ z 98 „
„ izstopilo 5 „ s 5 „
Stanje dne 31. decembra 1928, 702 „ s 702 „

S knjigami in prilogami primerjali in našli v redu:

Nadzorstvo:

Anton Boh, l. r.,
tajnik.

Karel Jerkič, l. r.,
podpredsednik.

Gregor Hribar, l. r.,
predsednik.

Joško Bizovičar, l. r.,
član nadzorstva.

Joško Ferluga, l. r.,
član nadzorstva.

Zguba.

Račun dobička in zgube na dan 31. decembra 1928.

Dobiček.

Predmet	Din	p	Din	p	Predmet	Din	p	Din	p
Mezde in plače	45.856	18			Prebitok od blaga			5.334	79
Provizija pri pošt. hranilnici	924	67			Obresti			42.990	84
Knjige, tiskov. in pis. potreb.	1.322	—			Razni upravni dohodki			7.805	58
Poštnina	1.021	—							
Potni stroški	1.355	80							
Zavarovalnina	548	—							
Razsvetljava in kurjava	4.800	—	55.827	65					
Popusti radi tak. plačila			3.743	83					
Obresti izplačane			34.799	14					
Odpisi			2.500	—					
Davki			3.551	—					
Razni stroški			1.969	23					
Čisti dobiček			6.740	36					
			109.131	21				109.131	21

Denarni promet je znašal Din 5.443.443 95
Blaga se je nakupilo za „ 1.010.728 21
„ prodalo „ „ 1.004.412 80
Kreditni promet s člani je znašal „ 2.333.387 33
Skupni promet vseh računov „ 17.378.209 36

Ljubljana, dne 31. decembra 1928.

Načelstvo:

France Ferjančič, l. r.,
tajnik.

Martin Ban, l. r.,
blagajnik.

Karel Čeh, l. r.,
predsednik.

Martin Gruden, l. r.,

Ciril Lilek, l. r.,

Franjo Martinšek, l. r.,

Vinko Slamič, l. r.,

člani načelstva.

To in ono.

† Anton Bučar. Dne 3. februarja t. l. je umrl g. Anton Bučar, upokojeni dolgoletni šef pismonoškega oddelka na pošti Ljubljana I. Komaj pred par meseci je stopil v pokoj, ki ga ni nič užival. Po 35-letnem službovanju je v pokoju takoj začel bolehati in kmalu umrl. Bil je zelo poznan in priljubljena osebnost v Ljubljani, svojim uslužbencem pa ni bil samo predstojnik, ampak v prvi vrsti varuh in zaščitnik.

Važno obvestilo glede priznavanja kaderskega roka. Po najnovjšem odloku priznava sedaj ministrstvo pošte in telegrafa kaderski rok tudi vsem onim uslužbencem, ki so bili dne 1. oktobra 1923 prevedeni na novi uradniški zakon, pa so bili že pred 6. septembrom 1919 v kakršni koli državni službi. In to ne glede na to, ali je bila tista služba vstevna v pokojnino ali ne. Če je bil n. pr. pred tem rokom kdo selski pismonoša ali poštni aspirant in mu kaderski rok zato ni bil priznan, ker kot tak ni imel pravice do pokojnine, naj sedaj takoj zopet vloži na direkcijo prošnjo s potrebnimi prilogami v overjenem prepisu. Ministrstvo zahteva sedaj sledeče priloge: 1.) prevedbeni dekret; 2.) komur je bila priznana po prevedbi še kaka druga služba, potem še tisti odlok, s katerim se mu priznava tista doba; 3.) dva prepisa potrdila (uverjenja) o vojaški službi; 4.) matični list, katera naj vsak zahteva od pristojnega vojnega okroga.

Pisemski nabiralniki v pragozdu. Nemška pošta na upravo namerava pritrditi na hiše pisemske skrinjice, v katere bo pismonoša deval pisemske pošiljke za vse stanovalce. S tem bo pismonošam prihranjenih nešteto stopnic v visokih hišah. Znano je, da mora pismonoša večkrat vsako leto doseči višino Gaurizankarja, če mora dan na dan v slednji visoki hiši po stopnicah v tretje ali četrto nadstropje. Take pisemske skrinjice, samo nekoliko težje dostopne, so navedna prikazen v ameriških pragozdih, zakaj tu služi poštni nabiralnik ljudem, ki prebivajo daleč drug od drugega, saj so ondote naselbine večkrat po 20 do 30 km druga od druge. Ti nabiralniki so čisto drugačni kakor naši, ker imajo obliko zabojev ali kadi in so pritrjeni na debla. Pobirani so v kričečih barvah, da se od daleč vidijo. Ameriški farmer mora večkrat ure in ure daleč, da vrže pismo v poštni nabiralnik. — Iz teh zabojev ali kadi pobirajo pisma parniki, ki pristajajo od časa do časa. Istočasno vržejo vanj druga, ki so namenjena v razne kraje. Računa se pač s tem, da so ljudje toliko pošteni, da si ne bodo prisvajali tujih pisem. Življenje v pragozdih krepi zmisel za tujo lastnino in se malokdaj zgodi zloraba. Jako zajemljivo je pismonoševo poslovanje pri tistih zabojih ali kadeh. On ne pobere samo v odpravo naslovljenih pisem, da bi jih oddal na bližnjem parniku ali železnici, temveč v nabiralnik (kad) tudi vrže vsa taka pisma, ki se glase na farmerje v onem okraju. Farmer, ki odda pismo v zaboj, potegne vrvi-

co, da visi iz odprtine. Pismonoša opazi jezde, da so v nabiralniku pisma, skoči s konja, potegne z vrvice iz nabiralnika škaflo, v kateri so pisma, ter oddirja z njimi v pragozd, da jih izroči naslovnikom.

Za prodane bloke smo prejeli še od post: Borovnica 112 Din, Laško 800 Din in Ljubno — 2 Din. V sklad »Poštnega doma« so prispevali: Banó Karel, šef tt. sekcije II/1 100 Din, Prijatelj Draga pt. ur. II/2 100 Din, Šibovec Štef. pt. ur. II/2 100 Din. Vsi v Ljubljani. — Polencič Jos. zvan. v Mariboru 40 Din in Lombardo Francka, p. pošt. v Smledniku 50 Din. Obveznico 7% drž. posojila à 100 Din smo prejeli od Kutner Marije v Ljubljani in Dekleva Milene v Mariboru.

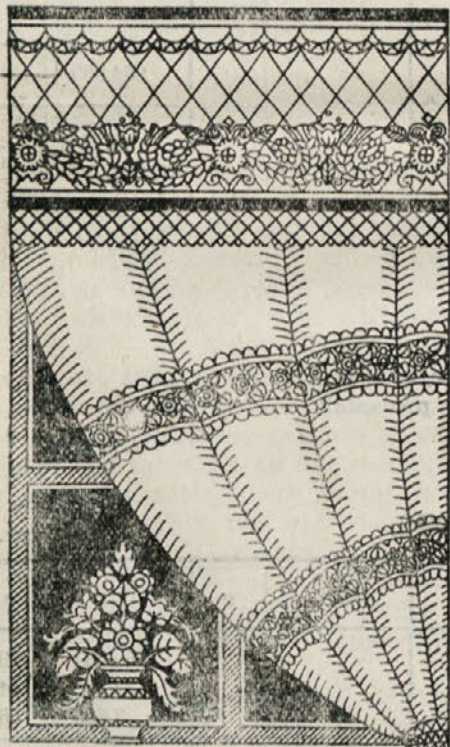
Vsem in vsakemu naša iskrena zahvala.

Še vedno pa je nekaj pošt, ki niso posla le obračunov, niti vrnilo blokov ali vsaj sporočile, kaj je z bloki. Ponovno lepo prosimo, uredite to malenkost. Bliža se občni zbor zadruge »Poštni dom«, pa bi hoteli imeti vsaj do takrat točne račune in podatke o vsem našem dosedanjem delovanju.

Načelstvo »Poštnega doma«.

Manufakturna veletrgovina FELIKS URBANČ, LJUBLJANA

Sv. Petra cesta štev. 1
priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po nizkih cenah.

ZAVESE
V VELIKI IZBERI

A. & E. SKABERNÉ

Pozor!

RADIO

Pozor!

Poštni nametenci!

RADIO aparate in potrebščine si lahko nabavite z nakaznico svoje G spodarske zadruge na ugodneje pri tvoriki

RADIOVAL

Ljubljana, Kongresni trg 3

Najboljši nakup

edino le

v konfekciji DERENDA, Ljubljana
nasproti dramskega gledališča

V veliki izbiri se v m n d i o v s i o d a č i l a z a m o š e f a n e i n c e č k e o s o r i t o z m k s u k n j e k r a k e i n d o l g e o b i e k e z a š o l a j e t. d. p o b e z a o n k u r e n č n i h c e a h.

MERCINA IN DRUG

TRGOVINA S PAPIRJEM NA VELIKO
LJUBLJANA, KOLODVORSKA 8.

GLAVNO ZASTOPSTVO IN SAMO-
PRODAJA ZA SLOVENIJO VSEH
IZDELKOV TOVARNE ZA DOKU-
— MENTNI IN KARTNI PAPIR —

BRATJE PATAK, RATEČE.

Premogovnik Črnomelj

priporoča svoj izbo ni produkt
6700 kalorij jakost, večinoma
komadne vrste po nizki ceni.

Ustanovljeno 1852

Ustanovljeno 1888

TEODOR KORN, Ljubljana
Poljanska cesta 8.

(preje Henrik Korn)

krovec, stavbni, galanterijski in okrasni
klepar. — Instalacija vodovodov
in centralna kurjava.

Naprava strelovodov. Kopališke in klosetne naprave
izdelovanje posod iz počevine za frnež, barvo, lak
in med vsake velike kotli kakor tudi posod (škafel)
za konzerve.

Z nakaznico Gospodarske zadruge pošt-
nam, si nabavite aparate in potrebščine
pri

„R-A-D-I-O“⁶⁶
FRANC BAR

LJUBLJANA, MESTNI TRG 5.

Tuječ Evgen

LJUBLJANA, Cigaletova ul. št. 1

se priporoča
za prodajo elektrotehn. in tehničnega mate-
rijala, žarnic, motorjev, transformatorjev itd.

**Poceni in
najboljše!**

Likerji:

pelinkovec
chartreuse
vanille
rum
konjak

slivovka
brinjevec
grenčica „Zlatorog“
grenčica „Fernet“
vino vermouth

**TVORNICI KONJAKA IN LIKERJEV
VELEŽGANJARNA**

VIKTOR MEDEN

LJUBLJANA, Celovška c. 10 — Telefon 2071